

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 137/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 80/2008, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 381/2008 a jeho uznesením z 21. augusta 2008 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 135/2009 a jeho uznesením z 9. septembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 80/2008, postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 381/2008 a jeho uznesením z 21. augusta 2009 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 135/2009 a jeho uznesením z 9. septembra 2009, ako aj práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 381/2008 a jeho uznesením z 21. augusta 2009.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a z uznesenia ústavného súdu č. k. III. ÚS 409/08-7 zo 4. decembra 2008, na ktoré sa sťažovateľ v sťažnosti odvoláva, vyplýva, že okresným súdom je vedené konanie pod sp. zn. 10 C 80/2008 na základe jeho žaloby podanej okresnému súdu 3. apríla 2008 o určenie neplatnosti hlasovania na domovej schôdzi a o zaplatenie peňažných súm 50 000 Sk a 300 000 Sk.

Podľa sťažovateľa zákonná sudkyňa okresného súdu, krajský súd a najvyšší súd „*sa vôbec nezaoberajú meritom veci, pričom dokazovanie je dokonalé, ale protizákonným vymáhaním súdnych poplatkov – sa usilujú trestný čin Úverový podvod legalizovať. Nie je to-to kriminálny výkon súdnictva?*

... Sťažovateľ má nárok na advokáta na dovolacie konanie.

... Zákonná sudkyňa JUDr. O. N. mala za povinnosť po preukázaní podľa podnet na trestné stíhanie pre úverový podvod – túto úradnú povinnosť nevykonala, ale naopak sa pustila do výkonu protizákonnosti vedúcich k zmareniu spravodlivosti.“ .

Sťažovateľ v petite sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil, že okresný súd a krajský súd v označených konaniach porušujú jeho práva podľa čl. 6 a čl. 13 dohovoru, žiada, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 14 Co/381/2008 z 21. augusta 2009 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Domáha sa aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 50 000 € a úhrady „*úrokov z omeškania*“ všeobecnými súdmi.

Sťažovateľ požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva podľa čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 80/2008, krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 381/2008 a najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 135/2009.

Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že sťažovateľ doručil ústavnému súdu 28. decembra 2009 podanie, ktoré sa týkalo toho istého predmetu konania, ktoré posudzoval ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti 9. decembra 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 385/09 vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 80/2008, krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 381/2008 a najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 135/2009. Ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnil sťažovateľ aj v tomto konaní..

Z týchto právne významných skutočností vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodol vo veci sp. zn. I. ÚS 385/09.

Z porovnania obsahu terajšej sťažnosti s obsahom sťažnosti sťažovateľa vo veci sp. zn. I. ÚS 385/09 nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že nejde o totožné veci. Obidve sťažnosti sú založené na tých istých skutkových a právnych skutočnostiach relevantných z hľadiska posudzovaného prípadu a týkajú sa tých istých subjektov (sťažovateľa a všeobecných súdov v označených konaniach) a označených práv podľa dohovoru. Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 385/09 z 9. decembra 2009 predstavuje v tomto konaní prekážku veci rozhodnutej (§ 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde), a preto vo veci konajúcemu senátu ústavného súdu nezostávalo nič iné, iba sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako neprípustnú [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Vzhľadom na túto skutočnosť bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2010